

ΑΠΟΨΕΙΣ

Η Τιμή της Μεγαλοσύνης

31.01.2018, 06:00 | Ετικέτες: [Ελλάδα](#), [ΠΓΔΜ](#), [Μακεδονικό](#)

Συντάκτης: Γιάννης Α. Φίλης*

Η Ιστορία βρίσκεται από ηγέτες, κυρίως άνδρες, με τον προσδιορισμό «μέγας» μετά τα ονόματά τους. Παραδείγματα είναι ο Κύρος, ο Αλέξανδρος, ο Ηρώδης, ο Κάρολος, ο Πέτρος, ο Ναπολέοντας και πολλοί άλλοι. Μεταξύ τους δεν υπάρχει εκπρόσωπος της επιστήμης ή της τέχνης. Οι επίγονοί τους έγραψαν ιστορίες μετά τον θάνατό τους και κατασκεύασαν αγιογραφικούς μύθους για να γίνουν και αυτοί μικρό μέρος της αυταπάτης της μεγαλοσύνης τους.

Όπως γράφει ο βιολόγος Ρόμπερτ Τρίβερς, «Η αυταπάτη συνδέεται στενά με εσφαλμένες ιστορικές αφηγήσεις, ψέματα για το παρελθόν μας που αποδεχόμαστε, συνήθως στην υπηρεσία της αυτοσυγχώρησης και αυτομεγαλοσύνης».

Μου το θυμίζουν αυτό καθημερινά τα παγκόσμια νέα. Ο Τραμπ θα κάνει την Αμερική πάλι μεγάλη. Θα την επαναφέρει δηλαδή σε μια φαντασίωση μεγαλείου που έχει απολέσει.

Προσπαθώ να κατανοήσω τι σημαίνει αυτό και τη μόνη ερμηνεία που βρίσκω είναι ότι στον άκρατο ναρκισσισμό του, ο Τραμπ θεωρεί τον εαυτό του ικανό να δημιουργήσει μια δικτατορία όπου θα εκλείπει η διαφορετικότητα των ιδεών και των ανθρώπων υπέρ μιας ομοιόμορφης αγέλης που θα ακολουθεί τυφλά τον μέγα ηγέτη.

Μου το θυμίζει με λίγο διαφορετικό τρόπο ο Ερντογάν –ο καθείς και τα μέσα του. Μου το θυμίζουν τα νεοναζιστικά κόμματα ανά την Ευρώπη με τις επικίνδυνες και παρωχημένες ιδέες τους περί ανώτερων φυλών.

Και μου το θυμίζουν σε μικρότερο βαθμό τα λεγόμενα αστικά κόμματα που μάχονται μεταξύ τους δηλητηριωδώς για τη σωτηρία του έθνους, μια σωτηρία που μόνο κάθε ένα από αυτά κατέχει, χωρίς να την εξηγεί λεπτομερώς, έστω και αν ιδεολογικά διαφέρουν ελάχιστα.

Υπάρχουν και οι παλαιάς κοπής δικτάτορες στην Αφρική ή στη Β. Κορέα. Όλοι τους έχουν τη δική τους δόση μεγαλοσύνης σε συνδυασμό πάντα με την αναγκαία μυστικοπάθεια και την τρομοκρατία του λαού. Ίσως αυτός είναι ο τρόπος τους για να

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookies για την παροχή των υπηρεσιών του

Με τη χρήση αυτού του ιστότοπου, αποδέχεστε τη χρήση των cookies.

OK

Μάθετε περισσότερα

ερώτημα ποιοι είναι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Η Ελλάδα είναι η ισχυρή χώρα σ' αυτή τη διαμάχη και οφείλει να το δείξει χωρίς να πάρει την επικίνδυνη οδό του εθνικισμού που θα την οδηγήσει στην ενάρετη απομόνωση. Ο λόγος είναι προφανής και συνιστά κλισέ.

Δεν είμαστε μόνοι στη διεθνή σκηνή. Αλλωστε οι περισσότερες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Σερβίας και της Ρωσίας με τις οποίες έχουμε κοινή θρησκεία, έχουν αναγνωρίσει την ΠΓΔΜ με το όνομα Μακεδονία. Το Μακεδονικό έπρεπε να είχε επιλυθεί από δεκαετιών.

Μια ακόμη άρνηση να βρούμε κοινό έδαφος με τους γείτονές μας θα μας αναγάγει σε παρίες της διεθνούς πολιτικής τη στιγμή που προσπαθούμε να βγούμε από την οικονομική κρίση. Κοινό έδαφος σημαίνει υποχωρήσεις αμοιότροπες. Σήμερα είναι ίσως η τελευταία μας ευκαιρία να το επιλύσουμε χωρίς φανατισμό και προσκόλληση σε επιβλαβείς και αστήρικτους δογματισμούς.

Παρεμπιπτόντως μου ήρθε στον νου αυτό που έγραψε ο Απόστολος Παύλος στην επιστολή του προς Γαλάτας και επαναλαμβάνεται σε αυτήν προς Κολοσσαείς: «Ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Ελλην, ουκ ένι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ένι άρσεν και θήλυ· πάντες γαρ υμείς εις εστε εν Χριστώ Ιησού».

Το να ανήκουμε σε ομάδες, όπως εθνικές, πολιτικές και θρησκευτικές, είναι ενστικτώδης ανάγκη. Το να πιστεύουμε ταυτόχρονα στην ανωτερότητα της ομάδας μας έναντι των άλλων είναι αρχαίο κατάλοιπο της εξελικτικής μας ιστορίας, αλλά χωρίς νόημα σήμερα που τα προβλήματα επιβίωσης είναι κοινά και πολύπλοκα. Και αναφέρω τρία.

Πρώτο, την κλιματική αλλαγή που προκαλούμε εμείς οι άνθρωποι. Ο καιρός τρελάθηκε, ακούω να λέγεται μετά από κάθε καιρική καταστροφή. Ο καιρός δεν έχει τέτοια ιδιότητα, οι άνθρωποι έχουν.

Δεύτερο, την οικονομική ανισότητα που βιώνουμε με τη μαζική μετανάστευση των εξαθλιωμένων προς τις πλούσιες χώρες. Οι πλούσιοι καλό θα ήταν να διαβάσουν την ιστορία της Γαλλικής ή της Οκτωβριανής Επανάστασης, μεταξύ άλλων.

Τρίτο, την πυρηνική καταστροφή που βιώσαμε με δύο ατομικές εκρήξεις και πολλούς εσφαλμένους συναγερμούς, όπως ονομάζονται, όπου ο ολοκληρωτικός πυρηνικός πόλεμος απεφεύχθη λόγω καλής τύχης την τελευταία στιγμή.

Η καλή τύχη όμως ποτέ δεν διαρκεί επ' άπειρον. Ας μην ξεχνάμε τις χιλιάδες πυρηνικές βόμβες αλλά και τα συμβατικά όπλα που βρίσκονται στα χέρια ηγετών με ωριμότητα και ναρκισσισμό εφήβου. Και δεν εννοώ μόνο τον Αμερικανό πρόεδρο.

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookies για την παροχή των υπηρεσιών του

Με τη χρήση αυτού του ιστότοπου, αποδέχεστε τη χρήση των cookies.

OK

Μάθετε περισσότερα